

Published in Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii, pp. 430-434.
Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages.
ISBN 9781599735023.

Recidiva paradoxistă

Ion Urda

Paradoxism... s-a vorbit și se va mai vorbi despre acest curent literar fundamentat de sclipirea minții unui năbădăios oltean care și-a luat lumea-n cap și a reușit apoi să și-o aștearnă la picioare. Florentin Smarandache, căci despre el este vorba, după ce s-a consacrat pe toate meleagurile lumii, atât ca un matematician de geniu, cât și drept părintele paradoxismului ca și curent literar, a găsit într-un moldovean, naturalizat ardelean – de Gheorghe Niculescu e vorba – nu numai un predestinat în ale paradoxismului, dar și un prieten fidel.

Din prietenia celor doi s-au născut multe cărți de literatură paradoxistă, dar iată-i recidivând cu un nou volum de aceeași factură, „*Creionări făcute cu pixul*”,* parcă mai închegat și mai scrupulos decât celelalte în a demonstra că paradoxismul este, mai

* Gheorghe Niculescu, Florentin Smarandache: CREIONĂRI FĂCUTE CU PIXUL. Râmnicu-Vâlcea: Editura Almarom, 2004.

înainte de toate, un sport al minții, un adevărat jos de șah în care cuvintele joacă rolul pieselor, și că acestea, inteligent mutate pe eșichierul textului, generează deliciul și savoarea intelectului.

Cum altfel decât printr-o inteligență mutare similară celei de șah, dar pe eșichierul textului literar, se poate ajunge de la consacratul proverb: „Unde nu-i cap, vai de picioare”, la simpaticul, dar plinul de tâlc: „Unde nu-i cap, vai de fecioare?”

Cartea în sine este o adevărată culegere de înțelepciune populară orală prelucrate pe tipare paradoxiste, marea majoritate a producțiilor literare căpătând reale valori aforistice tangente la racilele lumii contemporane.

Alcătuită din unsprezece capitole care grupează genurile abordate, ele însele denumite paradoxist (*Sintagme pe dos; Maxime minimalizate; Dicționar anapoda*), cartea are avantajul de a putea fi citită atât ca divertisment, cât și ca motiv de reflecție asupra unei lumi în care, vorba unui hit la modă „Avem di tăti, viniți și cumpărați...”, și pe care, dacă n-o poți schimba, merită s-o ironizezi tragi-comic.

Apărută la editura Almarom din Râmnicu-Vâlcea în 2004 sub îngrijirea lui Mircea Monu (îndoielnică din punct de vedere a tehnoredactării), probabil într-un tiraj destul de redus (neînscris – cum se cuvine – pe ultima pagină a cărții), cartea merită căutată și citită de toți cei care simt nevoia delectării spiritului printr-o incursiune într-un gen literar ironico-serios, hilaro-tragi-comic, unde nebunul abundă de înțelepciune și înțeleptul pare luat în răspar de către șmecherași.

Pentru a vă incita merită redat câteva dintre aceste superbe mișcări de maestru șahist care schimbă, dar cu tâlcuri profunde, vechi proverbe:

„Dar din dar se face n-ai”

„Nemuțumitului i se ia parul”

„Câte condeie, atâtea obiceie”

„Fanii n-aduc fericirea”

„După război mulți viteji e-atacă” (sunt atacați – n.n.)

„Orb la orb nu-și scoate ochii”

„Capul de dar nu se caută la minți”.

Nu mai puțin interesante sunt creațiile grupate în capitolul „*Sintagme pe dos*”, creații cu profund caracter aforistic, dar în care umoristul din Gh. Niculescu își face pregnant simțită prezența:

„ – Statul sunt eu! – zice leneșul”

„Un șomer a fost acuzat de abuz în serviciu”

„Ține cu dinții de scaun, știrbul dracului!”

„Când guvernanta schimbă bretelele, poporul strânge cureaua”

„Pe șef nu l-a săpat nimeni, niciodată, așa că nu avea cum să devină cultivat”

„Ea era arhivară, iar el arhitoamnă”

„El ținea la ea, iar ea ținea la tăvăleală”

„Alcoolul, odată ajuns în organism, caută un loc gol și de aceea se urcă la cap”

„Una e să te lași furat de o idee și alta e să furi o idee!”

„Minoritatea se supune majorității, dar minoritarii nu!”.

Cât adevăr răzbate în paradoxismele celor doi autori rămâne să apreciați dumneavoastră, cititorii, dar, fie și după ultima sintagmă mai sus prezentată,

este evident că, deși restrânsă procentual în lumea literară, „minoritatea paradoxistă” nu se lasă!

Din fericire, de astă dată, pentru vioiciunea și sclipirea minții, spre delectarea spiritului.